30/10/2022

Κυριακή του Πλούσιου και του Φτωχού Λαζάρου στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στην ενορία των Αγίων Πάντων στα Γουβιά, προάστιο της πόλεως της Κέρκυρας, λειτούργησε και ομίλησε ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος.

Μαζί του συλλειτούργησαν ο Ιεροκύρηξ της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας Αρχιμανδρίτης **Σεραφείμ Λινοσπόρης**, ο **π. Δημήτριος** επισκέπτης από την **Ιερά Μητρόπολη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής** και ο ακούραστος και δημιουργικός εφημέριος της ενορίας π. **θωμάς Κασταμονίτης**.

Η ενορία των Γουβιών αμιλλάται με τις ενορίες που έχουν να επιδείξουν ένα πρωτοποριακό πνευματικό έργο σε όλους τους τομείς. Μεταξύ του εκκλησιάσματος, ήταν και ο ενορίτης πρώην βουλευτής και περιφερειάρχης Ιονίων Νήσων κ. **Σπυρίδων Σπύρου**, καταξιωμένος Ιατρός.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του, έλαβε αφορμή από το ευαγγελικό ανάγνωσμα και είπε ότι μπροστά στο μεγάλο ερώτημα στο οποίον βρίσκεται ο σημερινός άνθρωπος για την ζωή την μεταθανάτια, ο Κύριος μας δεν ήθελε να αφήσει τον άνθρωπο της κάθε εποχής με αναπάντητο το ερώτημα τούτο, για αυτό και είπε αυτή την παραβολή την οποία ακούσαμε στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, επιλύοντας την κάθε απορία μας.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Κερκύρας ,Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ο Πλούσιος της παραβολής παρέμεινε ανώνυμος και με την μοναξιά του, αρκούμενος και ικανοποιώντας τον εαυτό του με τα πλούτη του και τα αποκτήματα του. Ενώ ο πτωχός ήταν επώνυμος, το όνομα του ήταν Λάζαρος, που μπορεί μεν να ήταν πτωχός αλλά ποτέ δεν έκανε παράπονο ούτε για την πτωχεία του, ούτε για τις ασθένειες του, με αποτέλεσμα ακόμη και τα σκυλάκια να τον πλησιάζουν, και εκείνος ποτέ δεν απεδίωξε κανένα, και αρκούνταν στον κορεσμό της πείνας του από τα ψίχουλα, και τα περισσεύματα τα οποία πετούσε ο πλούσιος. Και οι δύο απέθαναν. Είναι το κοινό χρέος του κάθε ανθρώπου μετά την πτώση του και την εκτροπή του από την κοινωνία του Θεού.

Έρχεται συχνά στη σκέψη όλων των ανθρώπων το αίσθημα περί Δικαίου που εκπορεύεται από τον Θεό αδικώντας τον πολλές φορές με την δική μας πεπερασμένη ανθρώπινη κρίση. Πιστεύοντας ότι ο Θεός ευνοεί τους πλουσίους και αδικεί τους φτωχούς και αδυνάτους.

Στο πρώτο σημείο λοιπόν ο Σεβασμιώτατος, υπογράμμισε ο ότι η Δικαιοσύνη του Θεού που είναι η Θεία Δικαιοσύνη δεν ταυτίζεται με την δικαιοσύνη την

ανθρώπινη, διότι ο χρόνος της παρούσης ζωής μας είναι απειροελάχιστος μπροστά στο χρόνο της αιωνιότητας, τον οποίο πορεύεται ο καθένας μας.

Στο ερώτημα μας γιατί ο Θεός άνισα μοιράζει τα αγαθά του ή και ακόμη γιατί τους μεν άχρηστους εμπαθείς κακοποιούς κλπ., τους αφήνει να έχουν περισσότερο μήκος στην παρούσα ζωή τους και μερικούς αδερφούς μας που είναι άμεμπτοι ήθους, αγάπης και θυσίας φεύγουν πολύ νωρίτερα, ακόμη και μικρά παιδιά που διερωτώνται όλοι το γιατί.

Η απάντηση είναι ότι ο ίδιος ο Θεός δίδει περισσότερο χρόνο στον ιδιοτελή και σκληροκάρδιο προκειμένου να μετανοήσει και να έλθει σεαυτόν. Και εκείνος που είναι έτοιμος για την αιωνιότητα πορεύεται νωρίτερα για να συναντήσει τον Θεό της Αγάπης για να τον συναντήσει και να κοινωνήσει με εκείνον.

Το δεύτερον σημείο, το οποίο σχολίασε ο Σεβασμιώτατος είναι ότι η προετοιμασία μας για την Καινή Ζωή, δηλαδή την εν Χριστώ ζωή, τούτο το μικρό μήκος της παρούσης ζωής μας. Εκείνος που προσπάθησε να γνωρίσει το θεό και να κοινωνήσει μαζί του στην επίγεια ζωή και που προσπάθησε να ανέλθει πνευματικά γνωρίζωντας το φως της χάριτος του Θεού, εκείνος προετοίμασε και την ζωή της αιωνιότητος. Εάν κοινώνησε αληθινά και πραγματικά με το Θεό στη παρούσα ζωή ασφαλώς αυτή η κοινωνία του Θεού συνεχίζεται στην αιωνιότητα.

Και το τρίτο σημείο είναι ότι ο Θεός δε δικάζει, δεν κατακρίνει, δεν τιμωρεί. Ο θεός αγαπά. Και επομένως δεν πρόκειται περί δικαστηρίου στην ζωή της αιωνιότητος αλλά περί σχέσεως Καινής, συνεχίζοντας την σχέση της παρούσης ζωής. Μάλιστα δε, επειδή ο άνθρωπος έχει την δυνατότητα στο να καλυτερεύσει τη σχέση του σε σχέση με το Θεό στην παρούσα ζωή ή να παραμείνει σκληροκάρδιος απέναντι σε αυτή του τη σχέση με το Θεό στη παρούσα ζωή, αυτή

η σχέση και η κοινωνία, θα παραμείνει και στην αιωνιότητα.

Ο Σεβασμιώτατος συνεχίζοντας υπογράμμισε ότι όλα αυτά τα αναφέρει απλώς για να τα υπομνήσουμε στον εαυτό μας που είναι η κρυστάλλινη αλήθεια του Θεού για την ζωή όλων των ανθρώπων, σε μια εποχή η οποία θεωρεί χρήσιμη την σχέση του και την γνωριμία του με τους ισχυρούς της γης, ή να γνωρίσει την οποιαδήποτε παρα φύσιν κατάσταση μέσα από τον λεγόμενο πολιτισμό και ιδιαίτερα τον διαδικτυακό της νέας τάξης πραγμάτων όπως λέγεται, ο οποίος μπορεί μεν να φάνηκε στην αρχή ότι διευκόλυνε τον άνθρωπο αλλά τον παγίδευσε στην αμαρτία, στην εγκληματικότητα, στην παιδεραστία, στην ανηθικότητα και στην εκμετάλλευση του ανθρώπου, ο οποίος τελικά έγινε ένα πιόνι, στερούμενος του αληθινού προσώπου του, στα χέρια όλων εκείνων των εκμεταλλευτών οι οποίοι καυχώνται δήθεν για την εποχή της πληροφορίας και της δια δικτύωσης. Μόνο η επιστροφή μας στην παράδοση της αληθινής πίστης και της κοινωνίας με τον Αληθινό Θεό θα αποτρέψει την εκτροπή της ανθρωπότητος και τις συνέπειες της

από όλα τα τεκταινόμενα.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε του πιστούς για την συμμετοχή τους στη Θεία Λειτουργία, ευχαρίστησε τους πατέρες που συλλειτούργησαν, τον Αρχιμανδρίτη **π. Σεραφείμ**, τον **π. Δημήτριο** αλλά και τον **π. Θωμά**, ο οποίος εργάζεται στην καρδιά της Ιεράς Μητροπόλεως, διακονεί φιλότιμα στο χώρο της φιλοξενίας, των κατασκηνώσεων, στα γραφεία της Ιεράς Μητροπόλεως, αλλά και εν γένει της Ιεραποστολής.